

SINGULARITET

Potaknuta je
Tačka
kruži oko ose

sebi put pravi

I Istok i Zapad
Okružuju sve
Po mjeri
Okružuje
I ona
A kad dođe do utrobe
proždiraće

Stojimo jedni naspram drugih

modrozeleni

Na tvojoj strani kamen
U ruci dljeto
Na kamenu ime
Moje. I dan
Tvoj.

Na mojoj strani
Kamen.
Ruka.
Praznina.

I posteljica
Rastrgnuta

Crnilo tvog glasa
Umara i razara

Na put staje zraku
I stopi svakoj

Tragam.

Crne rupe
Sve gutaju.

Dok pogleda ukočena,
Osjećam i osluškujem,
Zvuk
Prekinuta koraka.

Prikrivaš neprekrivajuće
Neskrivajuće
Brišeš neizbrisivo
Mijenjaš nezamjenjivo
Vječiti igrači
U igri čiji kraj je bliži no zjenica rožnjači
U igri čije vođe ne određujemo
Čija bojna polja ne uređujemo
Ne biramo ni oružje
Ni protivnika
Ni saputnika
Ni pobjednika
Ni gubitnika
Do strane

A kažete
U bescijenje zjenice istinom očiglednom obmotane
I kažete
U bescijenje svjetlost što se unutar bića razlaže
I kažete
U bescijenje
Svaki zvuk što život
Ni-
Je
I kažete
U bescijenje i konačnica
Obećana
I potvrđujete
I šutnjom

I riječju
I djelom
Pogleda ista

Tražim
Pogleda ukočena

Crne rupe
gutaju
Sve

Osluškujem

Oni
Razastiru
Svoje kože
Da od hladnoće tvojih očiju skrivaju te
Da od zla tvog daha
Sačuvaju te
Da spokojnim učine
I korak tvoj
I uzdah tvoj
I san
tvoj
i
Zavjet
tvoj

I pristaju

I na vatru do članaka
Dok u lobanji vri i ključa
I na vrelo gvožđe na bubnim opnama
I užarene igle u zjenicama
I zarđale klince pod prstima
Na mrak
I bespuće
I ponor

A umor
A zamor
A premor
Nijemo

I pristaju li?
Na to što postaju

Tragam.

Osluškujem.

A što sa
bezdanima koji gutaju razočarane
A što sa
Vašim
Beskonačnim
Istinama
I njenim oblicima
A što sa izrečenim i neizrečenim
Izrecivim i neizrecivim
A što sa
Panjevima
Ulicama
Kamenjem i
stijenjem
Zemljom i
rukama
Očima i
noćima –
Uzdasima zazidanim
Tišinama opkoljenim
Plućnim maramicama obmotanim
Strahom,
strijepnjom,
drhtajem
Okom umornim
Sluhom napetim
Dodirom

Pristaju li?

Vjetar.

Mir donijeće.
Kažu
Oni
Što obećanje ne krše.

izmrcvarenim
Zaštićenim

A
Oni
Oni,
slijede
Samo crne mrlje,
Na zemljinom platnu.
I
Izostavljaju sutra.
I
Ostavljaju sve što su bili,
Sve što jesu.

I ostavljaju
I pero bez vlasnika i nasljednika.
I riječi olovom natopljene.
I muk paučinom obmotan.

A njihova glava
priljubljena.

I baciše koplja.
I prislonjenih ruku iščekuju.

A
Čekajući
Život

Čekajući

Zaštićenim?

Pristaju

Bezbjedan?

Spokojna?

Život?

Vijest
dočekaše
Objest objesnih
Pa sad iole svjesne njihove
nesvijesti
Raduju smrću

Riječ
Sporječišmo se s onima što
Pale i žare
Nište i tište
Sve iole živo
Pa se sad u plijesni njihovoj gušimo

Čekajući

Gledamo
Kako od jednog rasu se neprebrojivo
Kako od jednog jedan jednom krv proli
I od tada ne staje, ne prestaje
I znamo
Kako će mnoštvo biti vraćeno
Jednom

ne marimo.

I Stojimo
Jedni pored drugih
Ovo tijelo nije moje
Ni tvoje
Svaki pokret razotkriva
Svaki pogled progovara
Ne poznajemo
Ne prepoznajemo
Ne nestajemo
Ne stajemo
Nestajemo
Ne.

Dah koji će zlo ništiti dok pogled mu
dopire

Vrata su
ipak
morala biti zatvorena,
Drugo su sada.